

Govern en solitari

written by Fredi Bentanachs | 15 de maig de 2021

Hem arribat al punt on volia ERC, soroll d'esquerres i dretes de fons per comprar el relat del lerroxisme, àdhuc David Fernández, [que ha dit que un 52% és poc](#), tot el món i l'ONU diuen que el 50%+1 és suficient, però aquí sembla que n'hi ha alguns que no ho tenen tan clar.

El 1r d'octubre per primer cop, el poble organitzat tant de dretes com d'esquerres, com el que vulguis, car ningú demanava de quin color eres, va posar urnes, paperetes, vots i tecnologia, en una unitat perfecta que va deixar en ridícul davant del món a l'Estat espanyol, Audiència Nacional, Tribunal Superior de Justícia, Guàrdia Civil, altres cossos nacionals de policia i el «centro nacional de inteligencia», i els mateixos partits independentistes, que mai varen creure en l'èxit i varen quedar garratibats en veure com el poble defensava col·legis i urnes, fent barrera a les forces repressives de l'Estat espanyol, amb més de mil ferits i una victòria incontestable a les urnes.

El 3 d'octubre el poble esclatà i posà de nou en escac i mat als partits polítics i a l'Estat espanyol, milers de persones ocuparen tot el territori exigint el compliment de la DUI votada l'1-0, el pànic dels partits polítics és total i facilita el cop d'estat del 155, el govern s'ha d'exiliar per continuar la lluita, llevat d'Oriol Junqueras que s'entrega a l'Estat espanyol després de pactes amb Soraya Sáez de Santamaria per desmobilitzar l'independentisme. Comencen a desmobilitzar el poble, però tot i això, el 21 de desembre, contra pronòstic, l'independentisme torna a guanyar i el M.H. President Puigdemont és vencedor. Roger Torrent a les ordres d'ERC no l'investeix, i comencen tres anys de renúncies i desmobilitzacions, més de tres mil represaliats, però ERC segueix fent mans i mànigues amb els comuns i PDeCAT per desmobilitzar les entitats ANC i Òmnium primer i els CDR

d'Urquinaona després, també s'inventen el Tsunami per acabar pactant fum i res amb els espanyols. Al bell mig una pandèmia que ho atura tot.

El Govern de la Generalitat deixa tot sol el M.H. President Torra, no li donen cap suport, la vergonyosa imatge de Pere Aragonès assegut al Parlament mentre el president Roger Torrent li retirava l'escó per ordres de Madrid al M.H. President Torra per la pancarta, és la culminació de la traïció, ERC ja mana a la Generalitat. Arriben les eleccions del 14F, la campanya electoral més bruta de la història.

Tardà dient als CDR «cuatro locos» i demanant que els detinguin, Sergi Sol insultant el M.H. President Puigdemont sempre a TV3 on només hi ha tertulians afins a la rendició.

Afortunadament, de nou la victòria de l'independentisme, el 52% per proclamar la independència, ERC torna a fracassar en el seu intent d'imposar-se clarament i malgrat haver guanyat per trenta-cinc mil vots no en té prou per fer res, i es veu abocada a pactar amb Junts i el M.H. President Puigdemont. La trama lerrouxista d'ERC, que mai han volgut la independència ni el pacte amb Junts, es posa en marxa pactant amb la CUP i pensant amb els comuns un full de ruta autonomista i infumable, i obligant a Junts a signar-lo de pressa i corrents. Després de diverses reunions a la presó de Lledoners –un lloc absurd per a negociar-hi res–, ERC trenca negociacions unilateralment i envia a can Pistras el govern independentista, perquè no l'ha volgut mai, sempre ha volgut els comuns i al PSOE, i traeix així l'independentisme, Oriol Junqueras mai ha volgut la independència, volen ser independentistes sense arribar mai enlloc, així anar vivint de les almoines espanyoles, amb una estratègia a vint anys.

La traïció al poble català i al 1r d'octubre és un fet, viure de la dicotomia d'esquerres o dretes embolica i confon, sense independència no hi ha política de res. La CUP, enredada en aquesta teranyina ordida per ERC i els comuns, resta

paralitzada, alerta perquè la no reacció porta a la desaparició, al suïcidi polític, que potser ja és el que volen certs dirigents venuts al lerrouxisme: destruir l'esquerra independentista, destruir el Consell per La República i al M.H. President Puigdemont, i en definitiva la destrucció de Catalunya com a poble.

Encara hi ha un *llirisme* en l'independentisme que s'esparvera si dius traïdors a qui ens ha venut a Espanñistan, a qui ens ha furtat els somnis, a qui sense escrúpols vol fer-nos oblidar el 1r d'octubre i la proclamació de la DUI al Parlament.

Aquesta és la situació, o ens despertem i lluitem amb el Consell per la República per desplegar la DUI, o ens creiem el fals relat esquerranós que ens porta a la desaparició com a poble.

Jo ja fa temps que vaig triar. La lluita per a l'alliberament nacional de Catalunya, està per damunt, i els esculls per dolorosos que siguin s'han d'apartar sense contemplacions. Si no ho fem així, estem abocats a la desaparició com a poble, de la nostra cultura, llengua i nació.

Som-hi, recuperem l'esperit del 1r d'octubre i despleguem la DUI per damunt de tot.

Donec perficiam.